

Nr 378

Av herr **Lindahl**, om användning av nedlagda järnvägar som cykelvägar.

(Lika lydande med motion nr 293 i Första kammaren)

Sedan 1950 har statens järnvägar erhållit begärt bemyndigande för nedläggning av 102 bandelar i Sverige. Statens järnvägar har dessutom begärt och i det alldeles övervägande antalet fall erhållit tillstånd att riva spåren på ifrågavarande bandelar.

En del av de nedlagda bandelarna har överförts till landsväg, men i många fall har något egentligt användningsområde, ur det allmännas synpunkt, icke framkommit. Det har i praktiken visat sig att varken kommuner eller vägdistrikt haft större intresse av att övertaga marken och oftast heller icke ägaren till den stamfastighet, varifrån ursprungligen avstyckning skett.

Emellertid är dessa nedlagda bandelar i stor utsträckning mycket användbara som cykelvägar. Med ett stigande intresse för cykelåkning icke bara i vårt land och med ett ökat behov av rekreations- och motionsmöjligheter skulle ett utnyttjande för detta ändamål av lämpliga bandelar vara av betydelse för stora befolkningsgrupper i vårt land. Det torde också föreligga möjligheter att på detta sätt skapa nya attraktioner för såväl svenska som utländska turister. Cykelintresset i Sverige är i stigande. Sedan 1958 har cykelköpen fördubblats, och i år beräknar man antalet försålda cyklar till 250 000 st. Det råder ingen tvekan om att cykelintresset i realiteten är ännu större, men trafikriskerna och f.ö. också bensinavgaserna i tätorterna avskräcker många från en cykeltur, som man gärna vill göra.

I USA, där biltätheten är så mycket större än här och där kraven på aktiva åtgärder mot den försämrade allmänkonditionen blivit allt hårdare, har man de senaste åren uppgjort stora planer för cykelvägar, såväl i nationalparkerna som i de större städerna, för att möjliggöra för de stora skarorna cyklister — f.n. uppskattade till 60 miljoner — att kunna använda cykeln på vägar och stigar utan annan trafik.

Med nuvarande behandlingsordning av marköverlåtelseärenden och i brist på ett initiativtagande och samordnande organ är det att befara att många tillfällen försittes för ett tillvaratagande av stora allmänna intressen genom att t.ex. marken bitvis överföres i privat ägo, varigenom en bandel, ursprungligen passande som en idealisk cykelväg, spolieras.

En bandel passerar som regel genom flera olika kommuner och vägdi-

strikt. Det måste anses angeläget att den nu uppkomna situationen bevakas genom att man omgående genomför en inventering av de nedlagda handlagarnas kondition och de förutsättningar, som kan föreligga för att helt eller delvis överföra marken till cykelvägar. Med hänsyn till dagsläget är det angeläget att icke någon tid onödigtvis förspilles.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär att frågan om nedlagda järnvägslinjers framtida användning som cykelvägar blir föremål för utredning.

Stockholm den 25 januari 1967

Essen Lindahl (s)
